

vil den med Nødvendighed føle sig opfordret til at anspænde sine Kræfter for at naa saa højt et Maal som muligt og derved bestandig blive draget fremad og opad, hvad der ogsaa vil komme dem af dens Lærlinge til gode, der blive i den lige til det sidste. Ganske det samme gælder ogsaa for Realskolens Vedkommende. Og hvad den nuværende lærde Skole angaar, vil Forbindelsens Tilvebringelse for den kunne faa den overordentlig store Betydning, at den kommer til at staa Folkets Hjerter meget nærmere, end den nu gør. Thi det kan ikke nægtes, at denne Skole i Medfør af Ejendommelighederne ved sin Fagkreds. — for den ene Retnings Vedkommende særlig de klassiske Oldsprog, for den andens den vidtdrevne Matematik — altid har været i Fare for at komme til at staa som fremmed for det almindelige Folkeliv i Nutiden; saa at den næppe engang i alle de højere Kredse i vort Samfund bliver Genstand for den Interesse, som er nødvendig for at holde den oppe; desværre er dette i Virkeligheden kun alt for meget blevet dens Lod i Tidernes Løb, idet særlig de ugunstige Omstændigheder, som tidligere ere paaagegede, efterhaanden stadig mere have ført til, at den for den almindelige Betragtning er kommen til at staa som en Skole blot for Overklassen; ja ikke engang for denne i dens Helhed, medens den største Del af vort Samfund mere eller mindre betragter den som sig uvedkommende. Men lykkes det ved at sætte den i Forbindelse med Realskolen og derigennem med Folkeskolen at skaffe den en langt rigere Tilgang end hidtil fra alle vort Samfunds forskellige Lag, vil den kunne haabe paa i meget videre Kredse end nu at blive mødt med den Forstaaelse og omfattet med den Sympati, som den for sin egen Trivsels Skyld ikke paa nogen Maade kan undvære, og som den ogsaa fuldt ud fortjener, idet den højeste Skoleundervisning visselig ikke er en Sag af mindre Vigtighed og Betydning for hele Folket end Undervisningen paa et hvilket som helst lavere Trin og derfor heller ikke bør være Genstand for mindre Interesse hos Folket.

Idet altsaa Ministeriet har forsøgt at lægge en efter dets Anskuelse forsvarlig og god Plan for en organisk Forbindelse mellem vore forskellige Arter af Skoler, har det ment herved at burde have to ledende Hovedgrundsætninger for Øje. For at Forbindelsen overhovedet kan komme i Stand, er det jo nødvendigt, at de tre forskellige Arter Skoler maa komme hinanden

noget i Møde; men det maa for det første ikke glemmes, at baade Folkeskolen og Realskolen hver især har sit ejendommelige Hovedmaal, som det maa gøres dem muligt ogsaa fremdeles at arbejde hen paa at naa. Dette vil med Nødvendighed føre til, at Tilknytningen mellem Folkeskolen og Realskolen, der vil komme til at optræde som *Mellemskole*, maa ske paa et Trin, som ligger adskilligt forud for Folkeskolens ejendommelige Afslutning; og ligeledes vil det heller ikke kunne indrettes saaledes, at den lærde Skole, som nu vil blive *Ungdomsskole* og overtage al den Undervisning, der ligger ud over den egentlige Barnealder, først tager fat netop dér, hvor Realskolen i dens nuværende Form plejer at slutte, men den maa begynde noget før. At Forbindelsen mellem de forskellige Skoler derfor skulde blive mindre virkelig, mere en blot Skinforbindelse, har man næppe nogen Ret til at paastaa. Dernæst maa der holdes bestemt paa, at det Dannelsesjævnmaal, hvortil man nu kan naa inden for hver Art Skoler især, paa ingen Maade maa sænkes ved Forbindelsen imellem dem; det skulde tværtimod helst højnes, hvis det er muligt; og kan det maaske ikke højnes kvalitativt, saa bør det i ethvert Tilfælde højnes kvantitativt paa den Maade, at det bliver en betydelig større Del af vor Skoleungdom, der naar at blive delagtiggjort i en virkelig til Afslutning ført højere Almendannelse (enten paa Mellemskolens eller paa Ungdomskolens Trin), end det under de nuværende Forhold er Tilfældet.

Efter disse Hovedgrundsætninger udarbejdede da Ministeriet i indeværende Aars første Del et Udkast til den Lov om højere Almenskoler, som det agtede at fremsætte, under Hensyn baade til de Tanker om vort hele Skolevæsens rette Ordning, der tidligere vare blevne udtalte herhjemme, og til dem, der havde givet sig Udslag ved Ordningen i andre Lande, men uden at binde sig til disse Tanker paa alle Punkter; særlig har man fæstet sin Opmærksomhed ved den norske Undervisningslov. Til Drøftelse af dette Udkast sammenkaldte det dernæst midt i Juli Maaned en Kreds af Mænd, som det mente nærede megen Interesse for Sagen og baade kunde og vilde give det de bedste Vink, de formaaede, angaaende dens hensigtsmæssigste Ordning. Kredsen bestod af Landstingsmændene Baron Reedtz-Thott og Gehejmeetsraad Goos, Folketingsmændene Dr. Oscar Hansen og Joh. Ottosen, endvidere Professor Dr. Gertz, Undervisningsinspektør Dr. Rønning, Professor S-